

สุดาพร ฉัตรปียานนท์ 2557: การศึกษาวัจนกรรมและการถ่ายโอนภาษาของนักเรียนไทย
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อาจารย์อุมาภรณ์ สังขมาน, ปร.ด. 148 หน้า

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อศึกษาการเลือกใช้รูปแบบวัจนกรรมประเภทต่าง ๆ
ประการที่สองเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบและความถี่ในการเลือกใช้วัจนกรรมประเภทต่าง ๆ ระหว่าง
นักเรียนเพศชายและเพศหญิง และประการสุดท้ายเพื่อศึกษาการถ่ายโอนภาษา

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลการใช้วัจนกรรมภาษาอังกฤษที่ได้มาจากแบบสอบถาม
สถานการณ์สมมติ (DCT) จำนวน 30 สถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 เพศชาย 100 คน และเพศหญิง 100 คน จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)
การวิเคราะห์รูปแบบวัจนกรรมใช้วิธีการจัดรูปแบบวัจนกรรมตามแนวคิดของ Parker and Riley (2004)
และศึกษาการถ่ายโอนภาษาทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการใช้วัจนกรรมภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการศึกษาพบว่านักเรียนใช้รูปแบบวัจนกรรมเพียง 8 รูปแบบจากรูปแบบวัจนกรรม
ทั้งหมด 16 รูปแบบ โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงใช้รูปแบบวัจนกรรมร่วมกัน 7 รูปแบบ และ
มีรูปแบบวัจนกรรม 1 รูปแบบที่มีนักเรียนชายใช้แต่ไม่มีนักเรียนหญิงใช้ ส่วนในด้านการถ่ายโอนภาษา
ทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ ผลการศึกษาพบการถ่ายโอนคำยืมภาษาอังกฤษ การถ่ายโอนคำปรากฏรวม
และการถ่ายโอนทางวัฒนธรรมการใช้ภาษา ซึ่งส่งผลให้รูปแบบวัจนกรรมที่นักเรียนใช้มีลักษณะ
แตกต่างจากรูปแบบที่เจ้าของภาษานิยมใช้

เนื่องจากรูปแบบวัจนกรรมที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกใช้ในทุกประเภทวัจนกรรม
ยกเว้นวัจนกรรมขอโทษเป็นไปในลำดับเดียวกัน ดังนั้น เพศจึงไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้รูปแบบ
วัจนกรรมในภาพรวมแต่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้รูปแบบวัจนกรรมในรายละเอียด ส่วนในประเด็น
การถ่ายโอนภาษา ผลการถ่ายโอนภาษาสนับสนุนความคิดที่ว่าภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาที่สอง

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก